

Національний університет
«Одеська юридична
академія»

ЦЕНТР
українсько-європейського
наукового співробітництва

Центр українсько-
європейського наукового
співробітництва

Всеукраїнське науково-педагогічне
підвищення кваліфікації

**УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ
ТА ОСВІТНІМИ ПРОЄКТАМИ**

24 січня – 6 березня 2022 року

Видавничий дім
«Гельветика»
2022

УДК 001.89+37.014(063)

У67

Голова організаційного комітету:

Дикий Олег Вікторович – кандидат юридичних наук, доцент, декан факультету кібербезпеки та інформаційних технологій Національного університету «Одеська юридична академія», експерт з акредитації освітніх програм Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

Організаційний комітет:

Горбаченко Станіслав Анатолійович – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри кібербезпеки Національного університету «Одеська юридична академія»;

Пастернак Юрій Юрійович – помічник декана факультету кібербезпеки та інформаційних технологій Національного університету «Одеська юридична академія»;

Соколов Артем Вікторович – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри кібербезпеки Національного університету «Одеська юридична академія».

У67 **Управління науковими та освітніми проєктами** : матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 24 січня – 6 березня 2022 року. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – 328 с.

ISBN 978-966-992-757-6

У збірнику представлено матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Управління науковими та освітніми проєктами» (24 січня – 6 березня 2022 року).

УДК 001.89+37.014(063)

© Національний університет «Одеська юридична академія» 2022

ISBN 978-966-992-757-6

© Центр українсько-європейського наукового співробітництва, 2022

А.І. Жуковський, М.Г. Железняк та ін.; НАН України, НТШ. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=12462 (дата перегляду: 28.01.2022)

8. Стратегія інформаційної безпеки. Указ Президента України від 28.12.2021 р. № 685/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#Text>

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ

Ковач О. В.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри приватного та публічного права
Державний біотехнологічний університет
м. Харків, Україна*

На сьогодні, в умовах складних суспільно-політичних процесів, що відбуваються в Україні задля інтеграції до європейського та світового товариства, держава спрямовує свої дії і наближає діяльність своїх соціально-економічних інституцій до стандартів країн ЄС. Метою таких перетворень є перебудова стилю мислення, а саме розвиток його на засадах демократичності і толерантності для забезпечення гендерної рівності у демократичному суспільстві.

Значний вплив на розвиток і становлення демократичних цінностей спричинив розвиток і появу міжнародних інституцій, що захищають права людини і відстоюють демократичні принципи врядування. Важливими у цьому плані стала діяльність міжнародних організацій, що націлена на захист і підтримку прав людини, розроблення і запровадження системи підтримки загальнолюдських цінностей і демократичних норм співіснування, сприяє поширенню інформації, необхідної для мирного співіснування і розвитку демократичних громадянських суспільств [1].

Гендерні стереотипи, як узагальнення уявлень про жінок і чоловіків, виявляються гендерно-рольовими стереотипами, що стосуються прийнятності різноманітних ролей і видів діяльності для жінок та чоловіків, а також як стереотипи гендерних рис – психологічних, поведінкових характеристик, що притаманні жінкам і чоловікам. Так, найпоширенішими гендерними стереотипами щодо жінок є «жінка не може бути справжнім політиком», «жінці не властиво займати керівні

посади», «жінка-лідер вдома, кар'єра не є її пріоритетом», тощо [1]. Отже, гендерний стереотип виступає таким механізмом за допомогою якого закріплюються і транслюються у кожному наступному поколінні гендерні ролі. Гендерно-рольова поведінка людини має свій шлях розвитку, вона не виникає від народження, а розвивається під впливом багатьох умов і чинників протягом життя. Такий розвиток людини має свої закономірності, що впливають на життєвий сценарій людини: стиль життя та стратегію поведінки в різноманітних життєвих ситуаціях. Розвиток гендерних ролей відбувається, в контексті соціалізації, в закладах освіти. Освіта, у наш час, це запорука повноцінного розвитку людини незалежно від її статті. Заклади освіти впливають на формування ідентичності людини, створюють передумови особистісного, громадянського та професійного вибору [2].

У ретроспективі освіта була привілеєм осіб чоловічої статті. Так, у Стародавньому Єгипті та Греції до школи ходили виключно хлопці, а дівчата зі знатних родин здобували освіту вдома, тоді як у Стародавній Спарті існували школи для хлопчиків і дівчаток.

У XIX столітті жінки, що здобували вищу освіту вважались виключенням із правил, хоча загалом, велика кількість жінок брали активну участь у суспільному житті. У 1850 році Німеччина відкрила жіночу вищу школу, а у 1867 році Швейцарський національний університет відчинив двері для жінок. У 1860 році у Київському та Харківському університетах можна було зустріти жінок-студенток. Поступово відкривались жіночі школи та гімназії. Навчання жінок та чоловіків відбувалось в діаметрально протилежних закладах освіти, що мали принципово різні навчальні програми, оскільки і життєве призначення жінок та чоловіків вбачалося різним [2].

Отже, гендерні стереотипи, що впливають на жінок та чоловіків, все ще існують у багатьох сферах суспільного життя (освіта, ринок праці, політика, культура). На ринку праці сегрегація проявляється у певних професіях, наприклад, сильну чоловічу присутність можна спостерегти у таких сферах економічної діяльності, як наука і техніка, важка промисловість, будівництво, армія. Зазвичай високі посади з точки зору заробітної платні та ієрархії займають чоловіки, тоді як нижчі посади в ієрархічній та зарплатній шкалі переважно обіймають жінки. Так, жінки переважають в таких сферах економічної діяльності, як освіта, офісна (секретарська) робота, медсестринство, тощо. На професійний вибір жінок можуть вплинути заохочення, законодавчі заходи такі, як парламентські квоти для осіб певної статті, пільгові кредити для жінок-підприємців, залучення чоловіків до перебування у відпустці по догляді за дитиною протягом визначеного часу, яка створює можливості для

чоловіків бути (стати) рольовими моделями для інших чоловіків щодо «традиційно» жіночих професій, тощо.

Гендерна нерівність та структурні бар'єри існують у багатьох сферах суспільного життя, відводячи жінкам та чоловікам їх традиційні ролі та обмежуючи жінок у можливостях користуватися своїми основними правами. Безумовно, гендерні стереотипи та установки, що були сформовані сторіччями у відповідному суспільстві та спиралися на домінуючу ідеологію призвели до стратифікації суспільства.

Сьогодні гендерна рівність є фундаментальною цінністю третього тисячоліття на рівні зі свободою та справедливістю.

Література:

1. Реалізація гендерної політики в управлінні освітою: навчально-методичний посібник / за заг. ред. Протасової Н.Г., д. пед. наук, проф. – Запоріжжя: Друкарській світ, 2011. – 176 с.

2. Ковальова О.В. Сутність гендерної політики в сфері освіти та науки. URL: http://www.lsej.org.ua/4_2014/18.pdf

3. Стратегія гендерної рівності на 2018-2023 роки. Рада Європи. URL: <https://rm.coe.int/prems-041318-gbr-gender-equality-strategy-2023-ukr-new2/16808b35a4/>

ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ НАУКОВИХ ПРОЕКТІВ У СПІВПРАЦІ ПОЛЬСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Козаченко О. М.

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри професійно орієнтованої польської мови

Українсько-польський навчально-науковий інститут

Національного університету «Одеська політехніка»

м. Одеса, Україна

Вища школа та наука мають вирішальне значення у будівництві громадянського суспільства та економіки країни. Це є також важливим полем для співпраці між сусідніми державами. Обмін студентами, науковцями, здійснення спільних наукових проектів це передовсім обмін важливим досвідом, а також підтримання добросусідських відносин між країнами. Освіта молодих людей і наукове співробітництво є важливими фундаментами для розбудови надійних мостів між Україною та Європейським Союзом. Україна є для Польщі важливим